

obligationerne, slaar fejl, og saa synes jeg ikke, at der er noget, der taler for at opretholde dette Ændringsforslag. Jeg henstiller derfor at tage det tilbage.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte, at han holdt sig overbevist om, at naar der var gaaet et Par Aar, vilde denne Sparekasse være død. Jeg tror, det er en ganske forkert Opfattelse. Det ærede Medlem gik ogsaa ud fra noget, der er forkert, nemlig, at det ikke var Spørgsmaalet om Sparekassens Genrejsning, men derimod Hensynet til at bringe saa ringe et Tab for Indskyderne som muligt, der havde gjort, at man arbejdede saa stærkt for Kassen. Det sidste spiller selvfølgelig en Rolle. Men dersom det ærede Medlem tror, at man ikke interesserer sig for Sparekassens Genrejsning, tager han fejl. Denne Sparekasse er sammenvokset med den sjællandske Landbefolkning i en Grad, som det ærede Medlem slet ikke har noget Begreb om, og jeg er overbevist om, at netop den Omstændighed vil gøre, at saa snart Kassen bliver sat i Stand til at virke paa ny, vil den ogsaa faa Tilslutning fra Befolkningens Side. Man vil ikke, som det ærede Medlem formodede, tage Pengene ud af Sparekassen og anbringe dem andre Steder, nej, man vil sige til sig selv: Det er gaaet galt med den een Gang; det vil ikke mere gaa galt med den i vor Tid.

Poul Christensen: Jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning, foranlediget ved den højtærede Ministers Udtalelse om Ændringsforslag Nr. 7. Den højtærede Minister udtalte, at det var en Umulighed at realisere det. Jeg kunde fristes til at spørge: Hvorfor? Den højtærede Minister forsøgte at give nogle Grunde, men de Grunde, han anførte, kan jeg for mit Vedkommende ikke anerkende, thi en af de første Grunde, han nævnede, var: Hvor skulde han finde Sparerne? Den højtærede Ministers eget Forslag indeholder jo en Bestemmelse om, at der blandt Sparerne skal finde en Afstemning Sted, og der vil denne samme Opgave komme til at paahvile den højtærede Minister, at finde samtlige Sparere, for at en saadan Afstemning kan finde Sted. Men naar han kan finde dem paa dette Omraade, kan han vel ogsaa finde dem paa det andet, saa den Grund er ikke fyldestgørende.

Dernæst udtalte den højtærede Minister, at han kunde ikke nøjes med Kvittering for, hvad Skat de havde betalt, han vilde have autentisk Attest. Ja, jeg

har heller ikke noget imod at imødekomme den højtærede Minister paa dette Punkt. Den højtærede Minister kan godt faa Attester fra Sogneraadenes Formænd, og jeg vil da tro, at naar vedkommende Sparer mødte med Attest fra Sogneraadets Formand for, at han i det forløbne Aar havde betalt Formueskat af det og det Beløb og Indkomstskat af den og den Indtægt, vilde det for den højtærede Indenrigsminister være fuldt ud tilfredsstillende, være autentisk nok, og naar det saa blev gjort til en Pligt for vedkommende, hvis de overhovedet vilde have Del i Statstilskuddet, som det er foreslaaet her, at møde med en saadan Attest, og jeg vil berolige den højtærede Minister med, at det vilde paa ingen Maade være i Strid med de kommunale Skattelove, at en saadan Sparer henvendte sig til Sogneraadets Formand, fik dennes autentiske Attest og fremlagde den for Sparekassens Hovedbestyrelse for at faa Del i Statstilskuddet. Det vilde paa ingen Maade være et Brud paa den Hemmeligholdelsespligt, som Skattelovene hjemle. Derfor kan jeg ikke anerkende disse Grunde, lige saa lidt som jeg kan godkende den Udtalelse, der faldt fra den højtærede Minister om, at de større Sparere efter dette Forslag vilde blive daarligere stilledes, end hvis Sparekassen gik konkurs, det er fuldkommen umuligt, fuldkommen udelukket. Det er en Paa-stand, der ogsaa paaberaabes fra anden Side, men jeg fatter ikke Grundlaget derfor.

Jeg maa altsaa hævde overfor den højtærede Minister og for Resten ogsaa overfor den højtærede Ordfører, der sluttede sig til den højtærede Minister, at af disse Grunde behøver man altsaa ikke at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag, som jeg for mit Vedkommende anser for at være et ganske udmærket Forslag, i alt Fald mere retfærdigt, end Lovforslaget vilde være uden det. Jeg takker den ærede Ordfører for den stærke Sympati, han udtalte for Tanken deri, og beklager, at han ikke kan være med til at stemme derfor. Han anførte foruden de Grunde, der ere anførte af den højtærede Minister, ogsaa dette, at der var velhavende Folks Børn, der var Sparere, men ikke satte i Skat. Jeg beder den ærede Ordfører lægge Mærke til de sidste to Linier i Ændringsforslaget, saa vil han se, at i den Henseende kan han ogsaa være ganske rolig, thi med Hensyn til de umyndige Børn lægges Forældrenes Formuesforhold til Grund, og den ærede